

Člověk, tak mi upřímně pověz,
jakou má to lidstvo zlou pověst.
Jestli má vůbec cenu přes tu všechnu bolest přát si, aby lidské
existenci nebyl konec.
A seru na to, že nám prej kontrolujou mysl,
hledat všechnu vinu u těch nahoře nedává smysl.
Když vidím s obuškem těžkooděnce, jak bije do hlavy demonstrant
a s kytkou v ruce.

Když vidím, jak naši politici
serou na budoucnost lidu, mají v píči krizi.
Jsou to zločinci, co okrádají stát do dna,
někdy mám chuť stát se sniperem a začít jednat.
Illumináti, pyramida, démoni, bankéři,
mají možná prostředky, jak ovládat naši
mysl, tělo, duši a vědomí, ale koho vinit ze ztráty soucitu a s
vědomí?

Jak vysvětlit, že se člověk staví, jak ovce do řady,
že kopne člověka před klubem do hlavy.
Pro příklady zla nemusíme chodit daleko,
spousta z nás je tak zlá, že by dokázala ledacos.
Být bohem, tak nás dávno opustím,
být přírodou, tak nás dávno odsoudím,
být zvířetem, tak nás ze srdce nenávidím,
být člověkem se svědomím, tak se konci lidstva nedivím.

Posloucháš moje slova, cítíš moji hudbu.
Ptám se, taky někdy kolem sebe cítíš humus?
Taky někdy přemýšlíš, že lidstvo je jen virus?
A že člověk není špatný, je náš vymyšlený mýtus?
Někdy mě napadá, že konec začíná
a moje svědomí nic nenamítá.

Taky jsi tak znechucený z lidí? Zařvi ááá!
Že máš chuť se sebrat a utéct navždy, ááá!
Někam do přírody, někam do hor,
do světa, kde ještě neexistuje motor.
Daleko od systému a všech lidí,
někdy prostě mojí duši tohle všechno chybí.
Někdy, někdy už prostě nevidím smysl,
budím se zpocený a neovládám mysl.
Někdy, někdy je ten pocit tak silný,
že se cítím tak slabý a ztracený..